

ميلاد امام محمدباقر(ع) بنا به روايتي(57 ق)

بنا به روايتي حضرت امام محمدباقر(ع) در اول رجب سال 57 ق در مدينه به دنيا آمد. آن حضرت را باقر لقب دادند که به معنای شکافندهی علوم است...

بنا به روايتي حضرت امام محمدباقر(ع) در اول رجب سال 57 ق در مدينه به دنيا آمد. آن حضرت را باقر لقب دادند که به معنای شکافندهی علوم است، زیرا آن بزرگوار مشکلات و پیچیدگی‌های علمی عصر خود را با دقت و ظرافت خاصی تجزیه و تحلیل می‌کرد. در دوران امامت آن حضرت، از سال 96 ق که مقارن با سال‌های پایانی حکومت جور بنی امیه و ضعف آن بود، فرصتی فراهم شد تا آن بزرگوار به تقویت بنیان‌های فکری و فرهنگی مسلمانان بپردازد. در این زمان و همچنین در دوران امامت فرزندش امام جعفر صادق(ع) بسیاری از علوم شکوفا شد و شاگردان آن دو بزرگوار، برخی از علوم را گسترش داده، علوم جدیدی را نیز ابداع کردند. امام محمدباقر(ع) بر اثر سلطه‌ی حکومت طاغوت، از نظر سیاسی مُنزوي بود و اعتراضات او به صورت یک نهضت سیاسی همه جانبه به سرنگونی رژیم بنی‌امیه نیانجامید. ایشان که دریافته بود فرهنگ تشیع در انزوا قرار گرفته و زیر چکمه‌ی جلادان اُموي، بی‌رَمَق مانده است، دست به یک انقلاب وسیع فرهنگی زد و با تشکیل حوزه‌ی علمیه و تربیت شاگردان برجسته، فقه آل محمد(ص) و خط فکری تشیع را آشکار ساخت. پس از آن حضرت(ع) فرزند برومندشان، حضرت امام جعفر صادق(ع)، با تشکیل حوزه‌ی علمیه با چهار هزار نفر شاگرد، آن حرکت و نهضت فرهنگی را غنای بیشتری بخشید.